705/04

Den 6. september 2004 blev i sag nr. 62.647:

xxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxx x

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har årsrejseforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse.

Klageren var på ferie i Tyrkiet i perioden 6/9 2003 til 13/9 2003. Han kom til skade den 8/9 2003, idet han fik en klædeskabsdør ned over foden og beskadigede 2 tæer.

SOS International A/S, der har behandlet sagen på selskabets vegne, har afvist at yde erstatningsrejse under henvisning til, at klageren ikke blev hospitalsindlagt eller lægeordineret sengeleje i mindst halvdelen af rejseperioden.

Af medical report dateret 8/9 2003 fremgår bl.a., at benet ikke må belastes for meget, og det anbefales, at der ikke bliver gået for lange distancer.

Det fremgår bl.a. af skema indhentet fra den behandlende læge, at klageren den 8/9 2003 blev ordineret 3 dages indendørs ophold som følge af tilskadekomsten.

SOS International A/S har forelagt sagen for selskabets lægekonsulent, der har vurderet, at den aktuelle tilskadekomst ikke har nødvendiggjort sengeleje.

I skrivelse af 29/9 2003 til klageren har SOS International A/S på baggrund af de lægelige oplysninger afvist at imødekomme klagerens krav om erstatningsrejse.

Klageren har i skrivelse af 8/10 2003 til selskabet bl.a. anført:

"Vi ankom til hotellet søndag den 7. september 2003 og ulykken indtraf mandag den 8. september kl. ca. 9.00 hvilket vil sige feriens 2. dag. Efter at ulykken var indtruffet kontaktede min kone straks efter hotellets reception som rekvirerede en læge, hvilket efter ca. en time viste sig at være en sygetransport til et privathospital. Jeg ønskede imidlertid ikke at komme på hospitalet, men gik tilbage til min lejlighed hvor jeg ville se tiden an.

Efter ca. 2 timer var de tre tæer som var beskadiget, af den løsrevne klædeskabslåge, blevet så hævede og blå, at jeg selv kontaktede den lægeklinik som lå ca. 200 meter fra hotellet. På det tidspunkt kunne jeg knapt gå, på grund af en voldsom smerte, og jeg var bange for at noget var brækket.

Efter ankomsten til klinikken blev tæerne undersøgt, og der blev ikke fundet brud, men jeg fik af sygeplejersken at vide, at jeg skulle holde foden så meget i ro som muligt og holde den højt, hvilket jeg kun havde mulighed for ved at ligge i min seng. Sygeplejersken bad mig herefter komme og få den renset næste dag, idet der var stor fare for infektion i det varme vejr.

Tirsdag formiddag gik jeg atter til klinikken og fik renset og forbundet de tre tæer, men sygeplejersken bad mig komme igen samme dag kl. 18.30 idet hun ikke turde tage ansvaret for den videre behandling uden tilsyn fra en læge.

Lægen konstaterede, at på grund af det hårde slag tæerne havde fået skulle foden holdes i ro i yderligere 3 dage, da der var en stor væskeansamling i storetåen og tåen ved siden af. Det ville sige i ro til og med fredag, som var dagen før min hjemrejse. Jeg fik også den besked, at så snart jeg kom hjem skulle egen læge kontaktes.

Jeg kontaktede min egen læge mandag den 15. september altså en uge efter at ulykken var indtruffet, og var herefter sygemeldt til torsdag, den 18. september 2003 fra mit arbejde.

Jeg forstår ikke afgørelsen i brevet af 29. september 2003 fra SOS International A/S om, at jeg ikke kan få erstatning, da jeg ikke har haft mulighed for at bevæge mig uden for ferielejligheden i seks dage af min ferie.

Jeg ønsker også en forklaring på hvad SOS mener med, at forsikringen ikke dækker erstatningsrejse, alene fordi formålet med rejsen ikke opfyldes? Jeg kan ikke forstå hvad der menes med rejsens formål, mit formål var at holde ferie og tage ud at opleve, men det var desværre umuligt på grund af ulykken

Jeg mener at ordinerede 'holde benet højt og i ro' og – 'blive indendørs' rækker til en erstatning på lige fod med sengeleje og samtidig er der tale om mere end tre dage som SOS skriver, så jeg forstår ikke hvad en rejseforsikring skal bruges til, hvis den ikke dækker i mit tilfælde.

Jeg var ikke i stand til at gå på grund af smerte, og ligeledes skulle jeg hver dag stille på klinikken for at få mine tæer renset, desinficeret og underbundet så jeg kunne holde ud at støtte den smule på foden som jeg var tvunget til."

Sagen blev herefter på ny forelagt for selskabets lægekonsulent, der fastholdt sin afgørelse, hvilket SOS International A/S meddelte klageren i skrivelse af 22/10 2003.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i skrivelse af 12/12 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg kan stadigvæk ikke forstå, at GF-Forsikring A/S ikke kan se eller vil erkende, at jeg har kontaktet lægeklinikken på ulykkesdagen, den 8. september 2003 ca. 3 timer efter, at ulykken indtraf hvilket også fremgår af datoen på lægeerklæringen.

Efter endt behandling på lægeklinikken på ulykkesdagen og den efterfølgende dag blev jeg beordret til at lægge mig med foden højt og at holde den i ro.

Jeg har så desværre måttet konstatere, at den person som behandlede mig på ulykkesdagen og dagen efter ikke var den læge som anden dag om aftenen kl. ca. 18.30 ordinerede indendørs ophold i yderligere 3 dage.

For mig at se gør det ingen forskel hvem der ordinerede hvad. Blot kan jeg konstatere, at ulykken ramte mig på min anden feriedag hvilket for mig betyder, at jeg har været beordret indendørs ophold i mere end halvdelen af min ferie.

Fredag aften den 12. september 2003 bad den læge som skrev lægeerklæringen mig kontakte egen læge så snart jeg kom hjem, og her kunne jeg så tænke mig at vide hvorfor han gjorde det, hvis han ikke mente at foden var slemt beskadiget.

Det er muligt at den læge som SOS International har kontaktet ikke syntes, at skaden var alvorlig, men egen læge har nu 3 måneder efter ulykken ordineret røntgenundersøgelse af foden, da den stadigvæk ikke er i orden. Røntgenundersøgelsen bliver foretaget dags dato.

Jeg mener stadigvæk, at jeg er berettiget til at få min ferie erstattet, ud fra det synspunkt, at jeg gennem hele forløbet blev bedt om at holde mig inden døre og med foden i ro."

Selskabet fastholder over for nævnet, at der ifølge de lægelige oplysninger ikke er ordineret sengeleje i mindst halvdelen af ferien, hvilket er en betingelse for at erstatningsrejse ydes. Selskabet bemærker, at klageren alene er blevet ordineret 3 dages indendørs ophold.

Efterfølgende har klageren oplyst, at der muligvis er tale om varigt mén, hvilket der bør tages hensyn til i afgørelsen af sagen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**3.6 Erstatningsrejse**

5. 62.647

Ferierejseforsikringen dækker erstatningsrejse i tilfælde af, at rejse og ophold bliver ødelagt som følge af at:

…

3.6.3 Sikrede rammes af sygdom eller tilskadekomst omfattet af den offentlige rejsesygesikring.

Det er en betingelse, at sikrede er hospitalsindlagt i mindst halvdelen af rejsens varighed – eller af læge er ordineret sengeleje i mindst halvdelen af rejsens varighed. Lægeordineret sengeleje regnes tidligst fra det tidspunkt, hvor sikrede havde første lægebesøg."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag, at det ikke i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at klageren - der ikke er ordineret sengeleje - har været sengeliggende eller har befundet sig i en tilstand, der må sidestilles hermed. Da betingelserne for opnåelse af erstatningsrejse således ikke ses at være opfyldt, kan nævnet ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann